

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. Карнобат, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Тонка В. Мархолева

при участието на секретаря Петя Н. Ганчева
като разгледа докладваното от Тонка В. Мархолева Гражданско дело № 20232130100489 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявени от „**Формула 2**“ ЕООД с ЕИК 102613145 със седалище и адрес на управление в гр. Карнобат, ПЗ Север, ул. „Седемнадесета“ №1, представлявано от управителя Красимир Бойчев Боев чрез пълномощник адв. И. Ч. с адрес за призоваване в гр. Бургас, ул. „Гурко“ №9, ет. 1 иск ове срещу "**Проп транспорт**" ЕООД с ЕИК 203110639 със седалище и адрес на управление в град София, район Кремиковци, бул. „Ботевградско шосе" № 441, ет.3, представлявано от Виктор Младенов Маджиров, с които се претендира да бъде осъден ответника да заплати на ищеца следните суми:

1. **5 915,94** лева - главница, дължима по споразумение за прихващане от 23.11.2022г., ведно със законната лихва върху посочената главница за периода от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.
2. **23 312,01** лева - главница, дължима за заплащане на наемни вноски и застраховки за период от 23.11.2022г. до края на май 2023г. включително по договор за наем от 08.06.2022г., касаещ отдаването под наем на влекач марка Даф ХФ 510 ФТ с ДК № ***** и договор за наем от 08.06.2022г., касаещ отдаването под наем на полуремарке марка Шмитц СЦБ СЗТ с ДК № *****, ведно със законната лихва върху

посочената главница от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението

3. **2665,25** лева - главница, дължима за доставено дизелово гориво, по фактура № 501111 от 03.05.2023г., ведно със законната лихва върху посочената главница от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.
4. **2359,34** лв. - главница, изчислена след извършено прихващане с дължима от ищеца към ответника сума в размер на 4 616. 95 лв. и представляваща аванс, подлежащ на възстановяване, предоставен по договор за превоз за периода месец юни 2022г. - месец май 2023г. вкл., ведно със законната лихва върху посочената главница от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.

Претендират се и разноски в исковото производство.

Твърди се в **исковата молба**, че ищецът сключил с ответника два договора за наем на движими вещи /пътни превозни средства - договор от 08.06.2022г., по силата на който в полза на ответника е отдаден под наем влекач марка Даф ХФ 510 ФТ с ДК № ***** срещу заплащане на наемна цена от 60 лева дневно без включен ДДС и договор от 08.06.2022г., по силата на който в полза на ответника е отдадено под наем полуремарке марка Шмитц СЦБ СЗТ с ДК № ***** срещу заплащане на наемна цена от 40 лева дневно без включен ДДС. Сочи се, че от сключването на договорите до 23.11.2022г., длъжникът заплатил по дълга си само две парични суми: сума в размер на 2640 лева, заплатена на 15.06.2022г. и сума в размер на 3720 лева, заплатена на 14.07.2022г., в резултат на което беше паричното задължение към ищеца било в размер от 14 998,02 лева. Твърди се още, че към този момент ищцовото дружество имало насрещно парично задължение към ответника в размер на 9082,08 лева, поради което на 23.11.2022г. извършили прихващане на насрещни дългове, отразено в протокол, в резултат на което нашето задължението на ищеца било погасено, а на ответника било редуцирано до размер от 5 915,94 лева.

Ищецът представя издадени от него ДФ за застраховка Каско, застраховка „ГО“ и за наемни цени от 02.2023 го 04.2023 г. с ДДС, както и Известие за дължими суми , касаещо плащане на пътна такса и винетка.

Твърди се, че сумите по ДФ били неизплатени и касаят задълженията на

ответника за заплащане на наемни вноски по двата наемни договора за периода след сключване на споразумението до май 2023г. включително, както и задълженията му за заплащане на съответни застраховки „каска" и гражданска отговорност" за същия период. Твърди още, че претенцията от 23 312,01 лева представлява е сбор от стойностите на дванадесетте описани фактури за период от 23.11.2022г. до края на май 2023г. включително.

Във връзка с третата си претенция представя ДФ № 501111 от 03.05.2023г., чрез която твърди, че е доставил дизелово гориво в количество от 998,22 литра на обща стойност от 2665,25 лева на ответника, като цената не била заплатена до настоящия момент. Представя счетоводна справка, от която е видно, че общата задълженост на длъжника към ищеца била в размер на 31 893,20 лева - сбор от сумите по трите иска, които били предмет и на предварително обезпечаване в рамките на ч.гр.д.№389 от 2023 г. на КРС.

Освен това сочи, че с ответника били страни и по превозно правоотношение, по силата на което той извършвал транспортни услуги, а ищецът заплащал авансово възнаграждение за това. Впоследствие с този аванс била извършвана **компенсация със задължението за заплащане на възнаграждение за транспорта**. Тези ни отношения стартирали от самото възникване на наемното правоотношение. От представената втора счетоводна справка било видно, че към края на май 2023г., задължението на ищеца към ответника за заплащане на превозни услуги било в размер на 4 616,95 лева., а предоставените аванси - аванси 6976,29 лева. Поради това счита, че двете насрещни вземания следвало да бъдат компенсирани до размера на по - малкото от тях /4616,95 лева/, от където произлизало и четвъртото вземането към ответника в размер на 2 359,34 лева, в която връзка и на осн. чл.104, ал.1 ЗЗД отправя компенсационно изявление. Моли за присъждане на съдебни разноски.

Ответникът „Проп транспорт“ ЕООД, редовно уведомен на осн. чл. 50, ал. 2 от ГПК, съображения за което подробно са изложени в определение №594 от 20.10.2023 г., не депозира отговор на исковата молба.

Съдът, като взе предвид събраните доказателства по делото, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от **фактическа страна** следното:

От представения по делото Договор за наем от 08.06.2022 г., сключен

между „Формула 2“ ЕООД и „Проп транспорт“ ЕООД се установява, че ищецът се е задължил да предостави на ответника за временно и възмездно (чл.2.1. от договора – 40 лв. на ден) ползване полуремарке марка „Шмитц“ СЦБ СЗТ, рег. № *****. В чл. 3.1. е предвиден краен срок на действие на договора за наем, а именно – 08.06.2023 г. Видно от приложения приемо-предавателн протокол (л.91) от 08.06.2022 г. полуремарке марка „Шмитц“ СЦБ СЗТ, рег. № ***** е предадено без забележки на „Проп транспорт“ ЕООД на същата дата, ведно с посочените в протокола принадлежности. Представено е допълнително споразумение (л. 89) от 01.06.2023 г., едностранно подписано от наемодателя, съгл. което договорът е прекратен по взаимно съгласие между страните, а полуремаркетото е предадено обратно на ищеца.

От представения по делото втори Договор за наем от 08.06.2022 г., сключен между „Формула 2“ ЕООД и „Проп транспорт“ ЕООД (л.11-12 вкл.) се установява, че ищецът се е задължил да предостави на ответника за временно и възмездно (чл.2.1. от договора – 60 лв. на ден) ползване влекач марка Даф ХФ 510 ФТ с ДК № *****. В чл. 3.1. е предвиден краен срок на действие на договора за наем, а именно – 08.06.2023 г. Видно от приложения приемо-предавателн протокол (л.90) от 08.06.2022 г. влекач марка Даф ХФ 510 ФТ с ДК № ***** е предаден без забележки на „Проп транспорт“ ЕООД на същата дата, ведно с посочените в протокола принадлежности. Представено е и допълнително споразумение (л. 88) от 10.05.2023 г., едностранно подписано от наемодателя, съгл. което договорът е прекратен по взаимно съгласие между страните, а полуремаркетото е предадено обратно на ищеца.

По делото е представено и споразумение за прихващане от 23.11.2022 г. (л. 13), носещо неоспорените подписи на представител на ищцовото и ответното дружество, видно от съдържанието на което от задължение на „Проп транспорт“ ЕООД в размер на 14 998 лв. се приспада задължение на „Формула 2“ ЕООД в размер на 9 082, 08 лв., в резултат на което в чл. 3.2. от споразумението страните се съгласяват, че ответникът дължи на ищцовото дружество сумата от 5 915, 94 лв.

Представени са от ищеца и Фактура № 302992 от 23.11.2022г. на обща стойност от 163,92 лева с включен ДДС, касаеща вноски по застраховка

„Гражданска отговорност" за период 24.11.2022г.-23.11.2023г.; Фактура № 302953 от 01.12.2022г. на обща стойност от 3720 лева с включен ДДС, касаеща наемна цена за месец декември 2022г.; Фактура № 302966 от 03.12.2022г. на обща стойност от 358,02 лева с включен ДДС, касаеща вноса по застраховка „Каско" за период 09.12.2022г. - 09.03.2023г.; Фактура № 303044 от 03.01.2023г. на обща стойност от 3720 лева с включен ДДС, касаеща наемна цена за месец януари 2023г.; Фактура № 303072 от 13.01.2023г. на обща стойност от 692,69 лева с включен ДДС, касаеща вноса по застраховка „Гражданска отговорност" за период 21.01.2023г.-20.04.2023г.; Фактура № 303130 от 01.02.2023г. на обща стойност от 3360 лева с включен ДДС, касаеща наемна цена за месец февруари 2023г.; Фактура № 303225 от 01.03.2023г. на обща стойност от 3720 лева с включен ДДС, касаеща наемна цена за месец март 2023г.; Фактура № 303236 от 06.03.2023г. на обща стойност от 358,02 лева с включен ДДС, касаеща вноса по застраховка „Каско" за период 09.03.2023г. - 09.06.2023г.; Фактура № 303309 от 03.04.2023г. на обща стойност от 3600 лева с включен ДДС, касаеща наемна цена за месец април 2023г.; Фактура № 303352 от 20.04.2023г. на обща стойност от 677,09 лева с включен ДДС, касаеща вноса по застраховка „Гражданска отговорност" за период 21.04.2023г.- 20.07.2023г.; Известие за дължими суми № 36 от 28.04.2023г. на обща стойност от 734,27 лева, касаещо плащане на пътна такса и винетка; Фактура № 303390 от 02.05.2023г. на обща стойност от 2208 лева с включен ДДС, касаеща наемна цена за месец май 2023г.

По делото е назначена и приета като неоспорена съдебно-счетоводна експертиза, вещото лице по която е заключило, че общият размер на задълженията на „Проп транспорт“ ЕООД по издадени фактури от 23.11.2022 г. до 02.05.2023 г. за наем на влекач и полуремарке, застраховки, пътна такса, винетки е 23 312,01 лв. Експертът е установил, че от 11.11.2022 г. до 28.04.2023 г. издадените от „Проп транспорт“ ЕООД фактури за аванси и извършени транспортни услуги са на обща стойност 61 872,63 лв. Извършените плащания от „Формула 2“ ЕООД от разплащателна сметка по съответните фактури, заедно с извършеното прихващане на 23.11.2022 г. формирали общата сума на погасеното задължение на „Формула 2“ ЕООД в размер на 57 255,68 лв. Към датата на изготвяне на експертизата салдото по сметка 401 Доставчици, партида „Проп транспорт“ ЕООД, представляващо

неплатено задължение на „Формула 2“ ЕООД, било в размер на 4 616,95 лв. Салдото по сметка 402 Доставчици по аванси показвало размера на неоползотворения аванс, който е 6 976,29 лв. Вещото лице сочи, че „Проп транспорт“ ЕООД не е извършил транспортни услуги и не е оползотворил аванс на стойност 6 976,29 лв. „Формула 2“ ЕООД не е платила задължение към „Проп транспорт“ ЕООД по издадените фактури на стойност 4 616,95 лв. При компенсиране на тези задължения, „Проп транспорт“ ЕООД оставал да дължи на „Формула 2“ ЕООД сума в размер **на 2 359,34 лв.** /6 976,29 лв. - 4 616,95 лв./. Експертът констатира, че процесните фактури са отразени в счетоводството на „Формула 2“ ЕООД, включени са в Дневник на продажбите в съответния месец на издаване на фактурата и в Справки-декларации за ДДС. Поради липса на връзка с ответното дружество, експертът е изискал информация от НАП, от която било видно, че „Проп транспорт“ ЕООД не са подавали Справки - Декларации по ЗДДС за м.11/2022 г., както и за периода от м.05/2023 г. до м.10/2023 г., в нарушение на закона, тъй като през м.11.2022 г. са издавали данъчни фактури. В дневниците за покупки по ЗДДС на „ПРОП ТРАНСПОРТ“ ЕООД били включени, издадени фактури от „ФОРМУЛА 2“ ЕООД с ЕИК 102613145, както следва: Фактура № 0000302953/01.12.2022г.; Фактура № 0000302966/03.12.2022г. ; Фактура № 0000303044/03.01.2023г., включена в дневника за покупки за месец 01/2023г.; Фактура № 0000303072/13.01.2023г., включена в дневника за покупки за месец 01/2023 г. За останалите ДФ с № 0000302922/23.11.2022г., с № 0000303130/01.02.2023г., с № 0000303225/01.03.2023г., с №0000303236/06.03.2023г., с № 0000303309/03.04.2023г., с №*****/20.04.2023г., с №0000303390/02.05.2023г. и с № 0000501111/ 03.05.2023г. липсвали данни в дневниците за покупки на дружеството „проп транспорт“ ЕООД. Вещото лице сочи още, че „Проп транспорт“ ЕООД е ползвал данъчен кредит по ДФ № 0000302953/01.12.2022г., включена в дневника за покупки за месец 12/2022г.; Фактура № 0000302966/03.12.2022г., включена в дневника за покупки за месец 01/2023г.; Фактура № 0000303044/03.01.2023г., включена в дневника за покупки за месец 01/2023г.; Фактура № 0000303072/13.01.2023г., включена в дневника за покупки за месец 01/2023г.

В ОСЗ от 16.01.2024 г. вещото лице уточнява, че счетоводството на ищцовото дружество е водено редовно.

По делото е разпитан един свидетел на длъжност счетоводител във „Формула 2“ ЕООД, Г. Б.. Според показанията на последната по време на действието на договорите за наем имали уговорка да бъдат заплащани глоби, винетки, каска, гражданска отговорност с „Проп транспорт“, като издаваните ДФ за ГО били включени въз вземането, предмет на споразумението за приващане, като по този начин били заплатени. Свидетелката сочи още, че наемните договори били прекратени със споразумения, като на 10.05 си взели влекача, а ремаркетото - на 01.06. Твърди, че около 23-24 хиляди е задължението. Соци, че са продавали на „Проп транспорт“ дизелово гориво, тъй като имат бензиностанция, на която ответното дружество заредило около един тон, но не ги заплатило. По отношение на транспорта им давали авансово пари, които след това прихващали с вземането за възнаграждение. По договорите за транспорт им дължали още около 3 хил. лв., тъй като последната транспортна услуга не била изпълнена от ответника.

При горните фактически констатации, съдът направи следните изводи от правна страна:

Настоящият съдебен състав е сезиран с предявени при условия на обективно кумулативно съединяване четири осъдителни претенции, а именно:

По първия иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 във вр. с чл. 232, ал. 2 от ЗЗД във вр. с чл. 286 от ТЗ, чл. 104 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, следва да се има предвид, че материалноправното възражение за прихващане е способ за погасяване на две насрещни задължения при наличието на предпоставките за това, изисквани от закона - да са определени по размер и да са изискуеми. В този случай съгласно чл. 103 и сл. ЗЗД погасяването настъпва към момента, когато те са станали ликвидни и изискуеми. Изискването на чл. 103, ал. 1 ЗЗД за изискуемост и ликвидност на вземането, с което се иска да се извърши прихващане касае възникването и упражняване на потестативното право на извънсъдебно прихващане, чиито материален правопогасяващ ефект настъпва с факта на отправяне на изявлението по реда на чл. 104, ал. 1 предл. първо ЗЗД, от който момент двете насрещни, изискуеми и ликвидни вземания се считат погасени. В конкретния случай предвид двустранно подписаното споразумение от 23.11.2022 г. настоящия състав намира, че към същата дата „Формула 2“ ЕООД е имала задължения по ОДФ към „Проп транспорт“ ЕООД в размер на 9 082, 08 лв., а ответникът към

ищеца в размер на 14 998, 02 лв., които страните са решили да погасят до размера на по-малкото от тях. Следователно основателността на претенцията произтича от произтича от безспорността на насрещното вземане, а със споразумение се твърди, че са настъпили последиците от извършеното материалноправно изявление, като насрещните вземания са се погасили до размера на по – малкото от деня, в който са били налице условията на чл. 103 ЗЗД. В този смисъл първият иск за сумата от 5 915, 94 лв. е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По втория иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 във вр. с чл. 232, ал. 2 от ЗЗД във вр. с чл. 286 от ТЗ, и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Доколкото договорите за наем носят подписите на законните представители както на ищцовото дружество като наемодател, така и за ответното такова като наемател, то съдът приема, че страните по делото са обвързани от волеизявленията направени в него. С оглед на това и предвид обстоятелството, че договорите съдържа всички изискуеми съгласно чл. 228 от ЗЗД съществени елементи на твърдяното от ищеца наемно правоотношение – страни, предмет, срок, наемна цена, то съдът приема, че те валидно са породили уговорените в тях права и задължения за страните, включително предвиденото в чл. 232, ал. 2 от ЗЗД задължение на наемателя да плаща наемната цена и разходите, свързани с ползуването на вещта. От приложените по делото писмени доказателства, както и от свидетелските показания се установява, че представените с гореспоменатите приемо-предавателни протоколи ППС са били ползвани от наемателя до 10.05.2023 г. (влекач марка Даф) и до 01.06.2023 г. (полуремарке марка Шмитц). Следователно ответникът дължи заплащането на наемната цена за двете ППС за периода от 08.06.2022 г. до 10.05.2023 г. (влекач марка Даф) „Проп транспорт“ ЕООД дължи на ищеца по 40 лв. на ден и от 08.06.2022 г. до 01.06.2023 г. (полуремарке марка Шмитц) – по 60 лв. на ден. За въпросния период ищецът е водел редовно счетоводство, в което са отразени следните ДФ: Фактура № **302953** от 01.12.2022г. на обща стойност от 3720 лева с включен ДДС, касаеща наемна цена за месец декември 2022г.; Фактура № **303044** от 03.01.2023г. на обща стойност от 3720 лева с включен ДДС, касаеща наемна цена за месец януари 2023г.; Фактура № **303130** от 01.02.2023г. на обща стойност от 3360 лева с включен ДДС, касаеща наемна цена за месец февруари 2023г.; Фактура № **303225** от 01.03.2023г. на обща

стойност от 3720 лева с включен ДДС, касаеща наемна цена за месец март 2023г.; Фактура № **303309** от 03.04.2023г. на обща стойност от 3600 лева с включен ДДС, касаеща наемна цена за месец април 2023г.; Фактура № **303390** от 02.05.2023г. на обща стойност от 2208 лева с включен ДДС, касаеща наемна цена за месец май 2023г. За първите две ДФ „Проп транспорт“ ЕООД е ползвал данъчен кредит (ДФ № **0000302953**/01.12.2022. и Фактура № **0000303044**/03.01.2023г.). Останалите задължения на ответното дружество касаят заплащането на задължителна застраховка Гражданска отговорност за двете ППС, което по съществото си представлява разход, свързан с ползването на вещта съгл. чл. 232, ал. 2 от ЗЗД, тъй като превозните средства не могат да бъдат употребени по предназначението си и приведени в движение без сключването на подобна застраховка, която е от задължителен характер. Освен това ответното дружество е признало задължението си, осчетоводявайки Фактура № 0000302966/03.12.2022г., включена в дневника за покупки за месец 01/2023г., касаеща вноска по застраховка „Каско“ за двете ППС в размер на 358, 02 лв.; Фактура № 0000303072/13.01.2023г., включена в дневника за покупки за месец 01/2023г., касаеща вноска по застраховка „ГО“ на влекач „Даф“ от 21.01.23 г. до 20.04.23 г. на стойност 692, 66 лв.

Извън гореизложеното следва да се има предвид, че в съответствие с чл. 182 ГПК и чл. 55 ТЗ дължимостта на претендираната сума по втория иск следва да се счита за доказана въз основа на редовно водените счетоводни книги от ищеца през процесния период и надлежното вписване на процесните фактури в тях. Съгласно посочените разпоредби редовно водените счетоводни книги на търговеца могат да служат като доказателство в негова полза, без обаче да имат задължителна доказателствена сила, с оглед на производния си характер, а същата следва да се преценява от съда с оглед на другите обстоятелства по делото и останалите събрани доказателства. Редовното водене на счетоводните книги не се предполага, а следва да бъде установено със ССЧЕ. В случая от заключението на допуснатата експертиза, което съдът кредитира като компетентно и обективно дадено и от обясненията на вещното лице, дадени в ОСЗ, се установява редовното водене на счетоводните книги на ищеца за процесния период. Това обстоятелство наред с декларирането на вземанията пред приходните органи чрез включването на фактурите в дневниците за продажби, установените въз основа на договорите от 08.06.2022 г. трайни търговски отношения между страните, според

настоящият състав доказва с нужната степен на сигурност, че фактурираното през исковия период е реално дължимо от ответното дружество. Ответникът с оглед на процесуалното си поведение не е оспорил това обстоятелство, а и е лишено от всякаква логика осчетоводяването на процесните суми и включването им в дневника за продажби по ЗДДС, което по правило е свързано с възникване на задължение за ищеца за внасяне на дължимия косвен данък, без да са реално дължими.

При това положение съдът намира, че предявения иск за заплащане на сумата от 23 312, 01 лв., представляваща дължима наемна цена по договори за наем от 08.06.2022 г. и разходи свързани с наемането на ППС – застраховки „гражданска отговорност“ и „Каско“, както и пътни такси и винетки, е изцяло основателен и доказан, поради което следва да се уважи.

По третия иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 във вр. с чл. 200 от ЗЗД във вр. с чл. 318 от ТЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Не се спори по делото, а и от събраните писмени доказателства се установява, че между страните, които несъмнено имат търговско качество, е съществувало валидно неформално облигационно правоотношение за продажба на стоки – дизелово гориво. По своята правна същност то представлява договор за търговска продажба по смисъла на чл. 318 от ТЗ. Следва да се отбележи, че за неуредените в ТЗ положения относно търговските сделки, се прилагат разпоредбите на гражданското законодателство - чл. 288 ТЗ, като в случая това е и чл. 79, ал. 1 ЗЗД.

Договорът за търговска продажба на движими вещи (каквато безспорно съставлява дизеловото гориво) , съгласно чл. 318, ал. 1 ТЗ е консенсуален. Сключването му предпоставя постигане на съгласие между страните - продавач и купувач, относно съществените елементи от съдържанието на сделката, а такива са вещта /стоката/, обект на продажба и цената. С постигането на съгласие, за продавача възниква задължението да заплати уговорената цена. Поради консенсуалния характер на сделката предаването на вещта и плащането на цената не са елемент от фактическия състав на търговската продажба, а са относими към изпълнението на произтичащите от договора задължения, като при липса на други договорености - чл. 327, ал. 1 ТЗ поставя плащането в зависимост от предаването. Фактурата може да се приеме за доказателство, установяващо договор за търговска продажба на

стоки в случаите, когато съдържа всички необходими елементи от съдържанието на сделката - вид на стоката, стойност, начин на плащане, имената на лицата, положили подписи за продавач и купувач, време и място на съставянето ѝ. Вписването на фактурата в дневниците за продажби и покупки на продавача и купувача, имащи статут на търговци, както и отразяването на стойността ѝ в справките декларации по ЗДДС /при наличие на данъчна регистрация/ и ползването на данъчен кредит във връзка с нея, са обстоятелства, релевантни за установяване възникване на продажбеното правоотношение, по повод на което е била съставена (в т. см. Решение № 20 от 25.03.2013 г. на ВКС по т. д. № 206/2012 г.)

Действително гореупоменатата ДФ №501111 от 03.05.2023 г. за 998,22 л. дизелово гориво не е подписана от представител на ответното дружество и няма данни да е осчетоводена в счетоводството на ответното дружество, но вещото лице по назначената експертиза установява, че от отговора на НАП е видно, че неподдаването на справка декларация по ЗДДС за периода от 05.2023 г. до 10.2023 г. е в нарушение на закона, т.к. през м. 11.2022 г. са издавали данъчни фактури. Колкото до приспадането на данъчния кредит, ответникът разполагал с една година да упражни това свое право, т.е. по ДФ №501111 от 03.05.2023 г. до 03.05.2024 г.

От друга страна, обаче е безспорно установено, че ДФ е била осчетоводена при ищеца и задължението по нея е било отразено в дневника за покупки за съответния данъчен период и експертът е установил, че е бил ползван данъчен кредит. При това положение и с гореспоменатите аргументи по чл. 182 ГПК и чл. 55 ТЗ се налага извода, че е на лице изпълнение от страна на ищеца. Посочването на банкова сметка в издадената от продавача фактура, когато фактурата е отразена в счетоводството на последния и включена в дневника за покупко-продажби по ДДС, представлява индиция за постигнато между съконтрагентите взаимно съгласие плащането на цената на стоката да се извърши безкасово, по банков път чрез заверяване/задължаване на сметки. С решения, постановени по реда на чл.290 ГПК (№ 166/26.10.2010г. по т.д. 991/09г. на ВКС, II т.о., решение №96/26.11.2009г. по т.д. 380/2008г. на ВКС, I т.о., решение № 46 от 27.03.2009г. по т.д. №546/08г. на ВКС, II т.о., решение №42/19.04.2010г. по т.д. №593/09г. на ВКС) е прието, че фактурата може да бъде приета като доказателство за възникнало облигационно правоотношение между страните доколкото в самата фактура

фигурира описание на стоката по вид стойност, начин на плащане, наименованията на страните и време и място на издаване. В конкретния случай върху процесната ДФ подробно са описани дейностите, подлежащи на заплащане с осчетоводената по тях сума, посочен е начина на заплащане (безкасов), индивидуализирани са страните, както и времето и мястото на издаване на ДФ. Последното дава основание да се приеме за установено, че в конкретния случай е било налице изпълнение на неформалната сделка за покупко-продажба на дизелово гориво.

С оглед липсата на отговор, становище или каквито и да е ангажирани доказателства от ответното дружество за заплащане на процесното възнаграждение, предявеният иск се явява изцяло основателен и доказан, поради което следва да се уважи в пълния му размер.

По четвъртия иск по чл. 79, ал. 1, предл. 1 и чл. 104 от ЗЗД във вр. с чл. 372, ал. 1 от ТЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищецът е следвало да докаже наличие на договор за превоз с уговорено авансово плащане от страна на ищеца, точно изпълнение от негова страна, размер на дължимото възнаграждение за претендирания период, датата на настъпване на забавата, насрещност, взаимност, еднородност на компенсируемите вземания по този договор отправено и прието изявление за прихващането им.

От свидетелските показания по делото се установява, че по отношение на транспорта ищцовото дружество давало на ответника авансово пари, които след това ищецът прихващал с вземането за възнаграждение, като според свидетелката ответникът дължал още около 3 хил. лв., тъй като последната транспортна услуга не била изпълнена от него.

Съгласно назначената по делото експертиза салдото по сметка 401 Доставчици, партида „Проп транспорт“ ЕООД, представляващо неплатено задължение на „Формула 2“ ЕООД, било в размер на 4 616,95 лв., а салдото по сметка 402 Доставчици по аванси показвало размера на неоползотворения аванс, който е 6 976,29 лв. Вещото лице сочи, че „Проп транспорт“ ЕООД не е извършил транспортни услуги и не е оползотворил аванс на стойност 6 976,29 лв., докато „Формула 2“ ЕООД не е платила задължение към „Проп транспорт“ ЕООД по издадените фактури на стойност 4 616,95 лв. При компенсиране на тези задължения, „Проп транспорт“ ЕООД оставал да дължи

на „Формула 2“ ЕООД сума в размер на 2 359,34 лв., в какъвто размер е и претенцията на ищеца за главница, изчислена след извършено прихващане с дължима от ищеца към ответника и представляваща аванс, подлежащ на възстановяване, предоставен по договор за превоз за периода месец юни 2022г. - месец май 2023г. вкл. Поради гореизложеното и четвъртият иск следва да бъде уважен изцяло.

С оглед изхода на делото и изричното искане на ищеца за разноси, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на същия следва да се присъдят такива. С оглед принципа за документална обусловеност на претендираните разноси, на възмездяване подлежи общо сумата от 3 670 лв., включваща платени държавни такси в исковото производство, възнаграждения за адвокат и вещо лице.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА "Проп транспорт" ЕООД с ЕИК 203110639 със седалище и адрес на управление в град София, район Кремиковци, бул. „Ботевградско шосе" № 441, ет.3, представлявано от Виктор Младенов Маджиров да заплати на „Формула 2“ ЕООД с ЕИК 102613145 със седалище и адрес на управление в гр. Карнобат, ПЗ Север, ул. „Седемнадесета“ №1, представлявано от управителя Красимир Бойчев Боев чрез пълномощник адв. И. Ч. с адрес за призоваване в гр. Бургас, ул. „Гурко“ №9, ет. 1 следните суми:

- 1. 5 915,94** лева - главница, дължима по споразумение за прихващане от 23.11.2022г., ведно със законната лихва върху посочената главница за периода от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.
- 2. 23 312,01** лева - главница, дължима за заплащане на наемни вноски и застраховки за период от 23.11.2022г. до края на май 2023г. включително по договор за наем от 08.06.2022г., касаещ отдаването под наем на влекач марка Даф ХФ 510 ФТ с ДК № ***** и договор за наем от 08.06.2022г., касаещ отдаването под наем на полуремарке марка Шмитц СЦБ СЗТ с ДК № *****, ведно със законната лихва върху

посочената главница от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението

3. **2665,25** лева - главница, дължима за доставено дизелово гориво, по фактура № 501111 от 03.05.2023г., ведно със законната лихва върху посочената главница от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.
4. **2359,34** лв. - главница, изчислена след извършено прихващане с дължима от ищеца към ответника сума в размер на 4 616. 95 лв. и представляваща аванс, подлежащ на възстановяване, предоставен по договор за превоз за периода месец юни 2022г. - месец май 2023г. вкл., ведно със законната лихва върху посочената главница от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Проп транспорт" ЕООД с ЕИК 203110639 със седалище и адрес на управление в град София, район Кремиковци, бул. „Ботевградско шосе" № 441, ет.3, представлявано от Виктор Младенов Маджиров да заплати на „Формула 2“ ЕООД с ЕИК 102613145 със седалище и адрес на управление в гр. Карнобат, ПЗ Север, ул. „Седемнадесета“ №1, представлявано от управителя Красимир Бойчев Боев чрез пълномощник адв. И. Ч. с адрес за призоваване в гр. Бургас, ул. „Гурко“ №9, ет. 1 направените в настоящото дело разноси, в размер на **3 670 лв.**, включваща платени държавни такси в исковото производство, възнаграждения за адвокат и вещо лице.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Бургаски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____